

Matt Talbot, Terry Nelson 2016 (www.abbey-roads.blogspot.com)

Matt Talbot **van alcoholist tot heilig man**

Deel 6: Een weg van geloof (2)

Matt kwam in aanraking met de spiritualiteit van Louis-Marie Grignon de Montfort (1673 - 1716). Deze Franse priester benadrukte in enkele veelgelezen boeken het belang om zich toe te wijden aan de maagd Maria en veelvuldig de rozenkrans te bidden. In de negentiende eeuw achtte paus Pius IX deze toewijding aan Maria de beste Mariadevotie, en paus Leo XIII kende aflaten toe aan de toewijding aan Maria volgens de methode van De Montfort. Paus Leo XIII verklaarde De Montfort zalig in 1888, gevolgd door heiligverklaring door paus Pius XII in 1947. Mensen die zich volgens deze methode aan Maria hadden toegewijd, droegen een kettinkje als teken van de toewijding. Matt, die volgens zijn vriend en collega Pat Boyle nooit de makkelijke weg koos, nam deze praktijk over door steeds

zwaardere kettingen en koorden te dragen, soms strak om zijn lijf of op plaatsen waar ze hem echt pijn gedaan moeten hebben. Matt zorgde er voor dat niemand dit te weten kwam. Alleen door het toeval kwam deze gewoonte aan het licht, namelijk toen hij na zijn plotselinge overlijden werd afgelegd in het plaatselijke mortuarium.

Matt werd lid van de Broederschap van Onze Vrouwe Onbevlekt Ontvangen bij de st. Franciscus Xaveriuskerk (Gardiner Street). Hier vierde hij iedere eerste zondag van de maand de mis. Ook werd hij lid van de Rozenkrans broederschap (bij de Dominicanen aan Dominick Street), de broederschap van het Heilig Sacrament (bij de Franciscanen), de broederschap van de zalige dood (bij de Jezüieten) en het Apostolaat des Gebeds.

Matt kwam ook in aanraking met de Orde van Franciscaanse Seculieren (OFS), de franciscaanse lekenorde. Hier werd hij in de broederschap van de minderbroeders franciscanen aan Merchants' Quay opgenomen in 1890 en deed hij een jaar later zijn eeuwige professie.

Enkele jaren daarvoor, in 1883, had paus Leo III de OFS een nieuwe leefregel gegeven genaamd Misericors Dei Filius. Deze regel van 1883 is een stuk korter en minder specifiek dan de daaraan voorafgaande regel van 1289. In de regel van 1883 staan, beknopt, bepalingen in over het zich onthouden van ongepast gedrag, over soberheid in kleding en eten, over gebed en het dagelijks leven, over armen- en ziekenzorg. Na Matts dood werd een beduimd exemplaar van de regel in zijn kamer gevonden.

Matt was in 1884 met alcohol gestopt, en werd zes jaar later in de OFS opgenomen. Het is opmerkelijk hoezeer hij de regel van de OFS heeft nagevolgd met zijn manier van bidden, vasten, werken en het ondersteunen van de armen. Ook de devotie voor Maria en het slapen op een houten plank konden bij de uitwerking van deze regel worden ingepast.

Toen na zijn dood door de kerk een onderzoek werd gestart naar zijn leven en geloof, werd informatie opgevraagd bij de gardiaan van het minderbroedersklooster waarbij de OFS broederschap van Matt hoorde. De gardiaan, pater Cormac Daly OFM, antwoordde als volgt:

“Matt Talbot werd opgenomen in de Derde Orde van st. Franciscus in de Franciscaner kerk, Merchants' Quay, Dublin, op 12 oktober 1890 door pater P.J. Cleary OFM en werd toegelaten tot de professie door dezelfde pater op 18 oktober 1891. Hij was derhalve vijfendertig jaar lid van de Derde Orde van st. Franciscus. Zijn aanwezigheid bij de bijeenkomsten was opmerkelijk. In de eerste twintig jaar van zijn lidmaatschap was hij (volgens het register) slechts twee keer afwezig bij de maandelijkse bijeenkomsten, één keer in 1899 en één keer in 1890. Zo te zien was hij nooit afwezig bij de maandelijkse communie. Van 1911 tot en met 1916 was hij afwezig bij vier bijeenkomsten en werd hij eenmalig geëxcuseerd. (Bij de laatste gelegenheid moet hij officieel een reden hebben doorgegeven, waarschijnlijk ziekte). In 1917 moet iets ongebruikelijks hem hebben weggehouden van de maandelijkse communie van januari tot en met juli en opnieuw van september tot en met

november. Hij moet de maandelijkse bijeenkomsten wel hebben bijgewoond in dat jaar, omdat hij zich slechts één keer had afgemeld – in november. In 1918 was hij slechts één keer afwezig, bij zowel de maandelijkse communie als de maandelijkse bijeenkomst in december. In 1918 werd het systeem van de registratie van aanwezigheid veranderd en het is niet mogelijk exact aan te geven hoeveel hij aanwezig was in de laatste zeven jaren voor zijn overlijden. Toch is het duidelijk dat hij ook in die jaren een vaste aanwezige was, omdat men hem goed kende als lid bij de bijeenkomsten. Deze aanwezigheid is des te opmerkelijker omdat hij gedurende de vijfendertig jaar van zijn lidmaatschap zes keer van adres veranderde en nooit in de onmiddellijke nabijheid van Merchants' Quay woonde.”

Een lid van het kerkkoor in Merchants' Quay, dhr. Alwright, heeft verklaard dat hij zich duidelijk herinnerde dat Matt gedurende meer dan dertig jaar één van de eersten was die verscheen voor de maandelijkse bijeenkomsten. Matt woonde op zondag latere missen bij in Merchant Quay, knielde altijd op dezelfde plek in de kerk en was goed herkenbaar voor de andere franciscaanse seculariërs.

Ook over het uiterlijk van Matt was weinig bekend. In latere jaren werd hij omschreven als een man met een kaal hoofd, licht snorretje, afhangende schouders en armoedige kleding. Ten aanzien van zijn kleding zorgde Matt ervoor dat hij redelijk gekleed was als hij naar de kerk ging, maar verder vond hij het niet nodig hier veel geld aan uit te geven. Het geld dat hij hiermee uitspaarde kon immers gebruikt worden voor mensen die het echt nodig hadden. Ook hierin toonde Matt zich een oprecht lid van de OFS. Er is slechts één foto bekend waarop Matt – vaag – is afgebeeld. Deze foto dook toevallig jaren na zijn overlijden op.

Over het gedrag van Matt in de OFS is weinig bekend. Kennelijk viel hij daar niet op. Hierbij moet worden opgemerkt dat de broedersschappen destijds erg groot waren, en dat de leden elkaar daarom vaak niet heel goed kenden.

Matts vader overleed in 1899, waarna zijn moeder bij Matt ging wonen in Upper Rutland Street nr. 18. Moeder en zoon deelden samen één kamer. Moeder, inmiddels op leeftijd, werd beurtelings door haar beide dochters verzorgd. Zij vertelde later dat Matt rond half elf 's avonds op bed ging liggen. In zijn rechterhand hield hij een Mariabeeldje, zijn armen gekruist op zijn borst. Hij gebruikte een halve deken als bedekking, en alleen als het erg koud was vond hij het goed dat een zus daar nog een oude stoffen zak bij deed. Matt stond om twee uur 's nachts op om een paar uur te bidden, met uitgestrekte armen geknield voor of op zijn bed, of languit op de grond. Matts moeder hoorde hem hele gesprekken voeren met de maagd Maria. Rond vier uur ging Matt nog even rusten en maakte zich dan klaar voor de mis van vijf uur. In latere jaren ging Matt meestal naar een andere kerk, de Xaverius, voor de mis van kwart over zes. Deze kerk ging om half zes open, maar Matt stond soms al vóór vijf uur te wachten.

Een citaat van Matt:

O lieve Jezus, versterf alles in mij dat slecht is – laat het sterven. Dood alles in mij dat verdorven is en niet overeenkomt met uw wil. Dood alles dat u niet bevalt, versterf in mij al wat van mij is. Geef me ware nederigheid, waarachtig geduld en echte naastenliefde.